

καὶ ὅταν γινώσκῃ περὶ τοῦ φυτῶν ὕψους ἐν τῇ
οἰκίᾳ διατέσει, καὶ μὴ τινὲς χρονικὰ ἀδενεία
καὶ βαρεῖα τῆς οἰκίας ἐκπέσει τοιαῦτα δὲ δια-
τέλει. Τῶν αὐτῶν τοίνυν, καὶ τῶν καρπῶν,
καὶ τῶν φύλλων τῶν ἐν φυτοῖς, πινὰ μὲν ἐν
παυτῇ ἔτι εἰσι, πινὰ δὲ οὐχ οὕτως ἔχουσι, οὐδὲ
διαυθίσαντες ὡς ὁ φλοιὸς, καὶ πινὰ πάλιν
ἐκπέσει ἀπὸ τοῦ σώματος, πῶς δὲ ποτὶ
πινὰ αἰτίαν. οὐ γὰρ οὐκ εἰσι δὲ ταῦτα ἐν τῷ φυ-
τῷ, ὅτι πολλάκις πίνουσι ἐξ αὐτῶν μέρη
πινὰ μὴ διαυθίσαντα, ὡς πείραξις ἐξ ἀνθρώπων,
καὶ ὄνυχας πάλιν γινώσκονται πείραξις, ἢ ἐν αὐτοῖς
τοῖς μέρεσιν ὅθεν ἐξέπεσον, ἢ ἐκ τοῦ σώματος.
καὶ ἢ φανερόν γέγονεν, ὅτι τὰ μέρη τῶν φυ-
τῶν ἐκ εἰσὶ διαυθίσαντα, εἴτε καὶ μὴ, ἀλλὰ μόνον
ἀδενεία. ἡμῶν δὲ αἰσχρόν ἐστι λέγειν
περὶ τῶν πινῶν, μετὰ τὸν αὐτῶν αἰτίαν τὸ
ζῶον καὶ συμπληροῦνται μετὰ αὐτῶν, μὴ δὲ
μέρη αὐτῶν, ἀλλὰ τὰ φύλλα, καὶ πινὰ
ταῦτα ταῦτα ἐν τῷ φυτῷ, καὶ καὶ ἐκ ὧν
διαυθίσαντα τὰ ταῦτα μέρη τῶν ζώων, καὶ καὶ
καὶ μικρὸν ἐκπέσει, ὡς τὰ μέρετα τῆς ἐ-
λάφου, καὶ κόμην πινῶν ζώων, καὶ πείραξις ὄν-
υχων, ἀλλὰ κερύπλοισιν ἑαυτὰ καὶ τὴν χειμα-
ρεῖαν καμῶν ἐν ὅποις, καὶ ἐκ τῶν γίνωσκον
πίνουσι, καὶ καὶ τὸ τοιαῦτον πάθος παρόμοιον ἔ-
χει τῇ πινῶν τῶν φυτῶν. ὁμοίως οὐκ εἰ-
πέσει ἀπὸ τῶν περὶ τῶν πινῶν ὡς ἄλλοι ἐστὶν
ἰσορροπία, καὶ ἀξίως ἀπαρτιμῶν τὰ ἑξ ἑκά-
στη τῶν φυτῶν καὶ τὰ κοινὰ, καὶ τὰς τούτων δια-
φορὰς. Λόγισται τοίνυν, ὡς ὅτι τοῖς μέρεσιν τῶν
φυτῶν ἐστὶν μεγάλη διαφορὰ, ἐν τῇ πινῶν καὶ ἐν τῇ
ὀλιγότητι, ἐν τῇ μεγάλῃ καὶ ἐν τῇ μικρότητι, ἐν
τῇ διαμῆτι καὶ ἐν τῇ ἀδενείᾳ. τῶν δὲ ὅσων, ὅτι
ὄχι μὲν ὅ ἐν τοῖς μεγάλοις δένδροις, ἐν πινῶν ὕψους
ὅσων ὡς γάλα, ὅσων δὲ τῶν συκῆς ἐν πινῶν ὀμοίως
ἕξει πινῶν, ὡς ὁ χυμὸς ὁ σάβανος ἐκ τῆς ἀμπέ-
λων ἐν πινῶν ἢ ἀρχήριος, ὡς ἐν τῷ ὄνυχῳ, καὶ ἐν
φυτῶν τῶν λεγόμενων ὄνυχας, καὶ ἐν τῶν δένδρων πάλιν
ἔστι φυτῶν τὸ ἔχον μέρη ξηρὰ, ἔτερον ὕγρὰ,
καὶ τὰ ταῦτα. καὶ ἔστι τὸ ἔχον μέρη καὶ διακε-
κρωμένα, οὗτε ὁμοία οὗτε ἴσα. καὶ πινὰ ὕψους
καὶ ὁμοία μέρη ἐκ ἴσων δὲ πινῶν ἴσα ὕψους, οὐχ
ὁμοία δὲ, καὶ ὅτι οὐδέ ἐστι τόπος ἐν τοῦτοις
ὄνυχας. ἀλλὰ διαφορὰ δὲ τῶν φυτῶν, ἐν
τοῖς οἰκίαις μέρεσιν γινώσκονται καλῶς ὁ-
μοίως ἢ καὶ τὰ ὄνυχας αὐτῶν ἐκ τῶν χερσῶν, ἐκ τῆς ἀρμότης, τῆς ἐκ παλαιότητος, ἐκ
τῆς περὶ τῆς καὶ ἐκ τῶν πινῶν δένδρων τῶν συμβεβηκότων αὐτοῖς ἐν ἰσότητι, ἐν ἀξίως φασικῇ,

Et quando generabitur plantæ species,
remanebit in propria suadifpositione, nisi
longa infirmitate quapiam ex eadem dif-
positione sua exciderit. E floribus, &
fructibus, & foliis plantarum alia toto an-
no sunt, alia verò non sunt, nec remanent,
vt cortex, & corpus à re abiiciente
ipsum ob aliquam causam decedens. Hæc
in planta non remanent, quia multoties
ab ipsa decidunt partes multæ non finite,
vt pili homini, & vngues, sed pro illis nas-
cuntur partes aliæ, vel eo ipso in loco,
è quo exciderunt, vel in alio extra illum.
Et iam palàm est, quòd partes plantæ
non sunt definitæ, sicut partes necne,
sed indefinitæ solum sunt. Nobis verò
absurdum videtur affirmare, res quaspiã,
cum quibus crescit animal, & comple-
tur, non esse ipsius partes, sed esse ceu
folia sunt, & eiusmodi, quæ in plantis ha-
bentur alia: quanquam definitæ non sint
tales animalis partes, & si paulatim deci-
dant, vt cornua ceruis solent, & comæ a-
nimalibus quibusdam, & pili aliis, quæ se-
se per hyemem cauernis occultant, &
sub terram condunt, licet, inquam, pas-
sionem talem habeant similem foliis de-
ciduis. Loquendum itaque nobis de iis
rebus est, quas primùm tradidimus, & ex-
ordiendi enumeratio partium est plan-
tarum, quæ propria sint, & quæ commu-
nes. Item earundem differentiarum. Di-
cimus igitur, quòd in plantarum partibus
magna diuersitas inest, in multitudine
& paucitate, magnitudine & paruitate, in
fortitudine, debilitatèque. Id autem fit,
quia humor, qui in magnis arboribus
est, in quibusdam est vt lac, vt in ficu-
bus, in quibusdam similis est pici liquida,
velut humor, qui in vite est: in aliis
est originalis, vt in origano, & in planta,
quam opigaida dicunt. Item planta est,
quæ partes siccas habet, alia quæ hu-
midas. Rursus alia est, partes habens dif-
cretas, & nec similes, nec æquales. Aliæ
rursus partes similes adinuenicem habent,
inæquales autem: quædam æquales ha-
bent partes, dissimiles autem: & neque
locus in his est definitus. Differentia ve-
rò plantarum in suis partibus cognoscuntur
pulchrè, vt & figuræ ipsarum tum è
colore, tum è raritate ac spissitudine, as-
peritate ac læuitate, tum aliis omnibus,
quæ ipsis accidunt, differentiis, in æ-
qualitate scilicet, & augmento naturali,